

Tükör I.

D1 SZAVAK LISTÁJA

Pocsolya, tojás, Duna, ég, ablaküveg, tó, távcső, mikroszkóp, tévékészülék, szemüveg, fal, kéz, szem, délibáb, üveg, sötétség, tükör, villanykörte, fényes kilincs, paplan, párna, karosszéria, világosság, CD-lemez, téglá, alufólia, kirakat, papír, fémlemez, szita, Balaton, fényképezőgép, szőnyeg, forrás.

D2 SZAVAK, KIFEJEZÉSEK, AMELYEKBE SZEREPEL A TÜKÖR

Tükörkép, tükörponty, tükörsima, tükörtojás, tükörüveg, tükörírás, tükörterem, tükörfordítás, tükörpaplan, tükrös szekrény, tükrös szív, visszapillantó tükör, víztükör, tükörjég, görbe tükör, tükrözés.

D3 A TYÚKANYÓ ÉS A KISKACSAK

Történt egyszer – hányszor történik ilyen! –, hogy a róka elrabolt egy kacsát a baromfiudvarból. A kacska épp akkor rakta le a tojásait. Négy tojás most ott árválkodott. Arra kapirgált a jóságos Tyúkanyó, meglátta a tojásokat: – Szegénykéim – mondta –, majd én kiköltelek benneteket. Ezzel rá is ült a tojásokra. Amikor a kiskacsák kikeltek, anyjukként üdvözölték a tyúkanyót, és mindenhova hűségesen követték.

Ahogy növekedtek a kicsik, a tyúkanyó úgy gondolta, ideje lenne megtanítani őket kapirgálni. Elmentek hát a szemétdombhoz, ahol a tyúkanyó kettőt-hármat kapirgált, majd hegyes csőrével előrántott egy jókora pondrót. – Csináljátok utánam! – A kiskacsák próbálkozhattak napestig, nemhogy pondrót, de még egy búzaszemet sem sikerült fölszedniük. A tyúkanyó kicsit szomorkodott, de mivel maga kapirgált eleget, adott enni a kiskacsáknak. A kakas, aki a szemétdombjáról figyelte az eseményeket, odakiáltott: – Mihaszna, ostoba gyerekek ezek! Azt hiszik, örökké az anyjuk fogja etetni őket.

Másnap a tyúkanyó azt gondolta, hogy kiviszi gyermekeit a tópartra. Ott kövér giliszták vannak, hátha jobban megy a kapirgálás. El is indultak. Amikor a kakas utánuk nézett, ezt gondolta: „Kicsit csámpásak, de mégis az én fiaim. Milyen szépen menetelnek!” Igazából soha nem látott még csibéket ilyen szép sorban vonulni.

Amikor a kis csapat a tóhoz ért, és a tyúkanyó éppen megszólalt volna, azt látja, hogy a kicsik vidáman a vízbe vetik magukat, úszkálnak, bucskáznak, rá ügyet sem vetnek. – Vízbe fogtok fúlni! Ezért neveltelek, etettelek benneteket?! – kiáltotta. De nem tudott mit tenni, a vízbe csak nem mehetett utánuk. A kárálásra a kakas is odaszaladt. – Látod, milyen felelőtlenek ezek a mai csibék! Nem tudnak magukra vigyázni, hiába tanítod őket. – Meghallotta ezt az egyik kacska, odaúszott a parthoz, és így szólt: – Ne minket hibáztass, amiért te nem tudsz úszni! – A kakas e szemtelenség hallatán sértetten odébbállt. A tyúkanyó továbbra is aggodalommal nézte a kacsákat, de magában azt gondolta: „Hogy miket tudnak ezek az én csibéim!”

(Nemzetközi vándormotívum nyomán)

D4 KÉRDÉSEK A TYÚKANYÓ ÉS A KISKACSÁK CÍMŰ MESÉHEZ

- Miért féltette a kacsáit tyúkanyó?
- Miért úszkáltak boldogan a kacsák?
- Miért gondolta a kakas, hogy a kacsák elővigyázatlanok?
- Mi az, amit nem értettek a kacsák?

D5 IDÉZET EGY SZAKKÖNYVBŐL

„A környezet minden válasza visszajelzésnek számít, és segít bennünket annak eldöntésében, hogyan látnak mások bennünket, mit tartanak rólunk és a véleményünkről.”

(Vera F. Birkenbihl: *Kommunikációs gyakorlatok*)

